

Arrest

nr. 306 059 van 3 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HAENECOUR
Rue Sainte-Gertrude 1
7070 LE ROEULX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat F. HAENECOUR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 15 juni 2022 binnenkwam als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 16 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 6 juli 2022 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie vast dat verzoeker meerderjarig was omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 21,5 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Verzoekers vingerafdrukken werden afgenomen in Bulgarije op 9 mei 2022 en in Oostenrijk op 1 juni 2022 (Eurodac).

1.4. Op 12 oktober 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 13 oktober 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 16/06/2022
Overdracht CGVS: 28/10/2022

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u op 3 augustus van 14u05 tot 17u10 gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, Meester Haenecour (loco Meester De Maeyer), was gedurende het hele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtounse origine te zijn. U bent geboren in het dorp Kakel Bajawri, in het district Kama van de provincie Nangarhar in Afghanistan. U bent een soennitisch moslim. U bent tot het derde jaar naar de lagere school gegaan.

Uw vader was chauffeur voor parlamentslid M.Y. gedurende tien jaar. Uw broer S.W. diende voor het Afghaanse nationale leger. Hij startte deze job in het jaar 1395. Tien of twintig dagen nadat uw broer zijn dienst begonnen was, ontving de malik van het dorp telefoontjes van de taliban. Hij moest uw vader en broer vragen om hun werk te beëindigen. Zo niet, zouden de taliban een andere zoon nemen. Uw broer en vader volgden deze eis echter niet op. Twee tot drie maanden na dit verzoek, in de elfde maand van 1395, werd jullie huis overvallen. U trachtte weg te vluchten door de velden, maar werd gevangen genomen door twee personen. Er werd iets in uw mond gestopt en u raakte buiten bewustzijn. Op de plaats waar u vastgehouden werd, waren ook andere personen opgesloten waaronder ambtenaren of hun familieleden. Dertien dagen later werden jullie bevrijd door de overheid, en werden er tevens vier talibs gedood. U werd naar het ziekenhuis gebracht waar u geopereerd werd en vijf dagen verbleef. De malik van het dorp werd opnieuw telefonisch benaderd door de taliban en moest uw familie vragen om te stoppen met hun werk. Na uw ziekenhuisopname hield u zich bij verschillende familieleden verborgen. In de nacht van de machtsovername van de taliban, 15 augustus 2021, klopten de taliban op jullie deur. U verstopte zich in een kamer en uw moeder opende de deur. Toen de taliban uw moeder vroegen waar haar echtgenote en zonen waren, antwoordde zij dat jullie er niet waren. De taliban verliet vervolgens jullie huis. Hierna bracht uw maternale oom u naar Khewa district, dan naar Kabul en Nimroz. U verliet Afghanistan op 17 augustus 2021 en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België waar u op 16 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende stukken neer: een kopie van uw taskara, een kopie van uw vaders taskara, een kopie van uw vaders rijbewijs, een kopie van de werkbadge van uw broer, een kopie van een bankkaart van uw broer, een kopie van een document van uw broer en foto's van uw broer op zijn werk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Allereerst kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerde minderjarige leeftijd. U gaf tijdens uw inschrijving bij de DVZ d.d. 16 juni 2022 aan dat u op dat ogenblik minderjarig zou zijn. Zo verklaarde u dat u toen dat u op dat moment zeventien jaar en zes maanden oud was.

Echter werd vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven), dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 21 juni 2022 reeds een leeftijd had van 21,5 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar. Rekening houdend met de uitkomst van de leeftijdstest, lijkt het er dan ook op dat u de Belgische asieldiensten trachtte te misleiden door zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent. Bovendien legde u ter staving van uw identiteit en beweerde minderjarige leeftijd geen enkel geloofwaardig document neer. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 25 oktober 2022, p. 1), werd u

nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit, (relaas en reisweg), zo goed mogelijk te staven. Ter staving van uw identiteit en leeftijd legde u dan wel een kopie van uw taskara neer. Echter kan aan dergelijke kopieën geen bewijswaarde worden gehecht daar deze altijd onderhevig kunnen zijn (geweest) aan mogelijk knip- en plakwerk. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande Afghaanse documenten gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde an sich eerder relatief is. U gevraagd welke leeftijd er op uw taskara vermeld staat, antwoordde u dat u dertien jaar was toen u uw taskara had aangevraagd. Doch wist u niet in welk jaar u deze had aangevraagd (NPO, d.d. 3 augustus 2023, p. 6). Voorts verklaarde u wel op zeer stereotiepe wijze dat uw taskara werd afgenomen in Bulgarije (NPO, p. 4). Het ontbreken van een geldig en origineel identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Wat betreft uw vrees voor vervolging, verklaarde u dat uw vader en broer tewerkgesteld waren voor de voormalige overheid. U stelde dat u hierdoor niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat u vermoord zou worden door de taliban. U bent er evenwel niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u hierdoor een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, om onderstaande redenen.

Hoewel u stelde dat uw vader chauffeur was voor parlamentslid M.Y., kan aan deze beweerde tewerkstelling geen enkel geloof worden gehecht. Zo was uw kennis over zijn job opmerkelijk beperkt. U gevraagd om zoveel mogelijk te vertellen over de job van uw vader, kwam u niet verder dan te stellen dat hij chauffeur was voor het parlamentslid gedurende acht jaar. Hij zou eerst in het district Kama gewerkt hebben, en vervolgens in Kabul (NPO, p. 8). U wist niet van wanneer tot wanneer hij voor parlamentslid M.Y. tewerkgesteld geweest was, maar meende dat hij tien jaar voor hem gewerkt had. Nochtans had u eerder net verklaard dat hij die job acht jaar had uitgeoefend. Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande de duur van zijn tewerkstelling, is weinig serieus en doet afbreuk aan de geloofwaardig ervan. Voorts stelde u vreemd genoeg dat u niet wist welke job uw vader daarvoor had uitgeoefend, daar u toen nog een kind was (NPO, p. 8). Dat u totaal geen weet zou hebben van eerdere jobs van uw vader, is totaal ongeloofwaardig. Bovendien stelde u nog ten aanzien van de DVZ dat uzelf thuis mee in de landbouw hielp (Verklaring DVZ, d.d. 25 oktober 2022, p. 7), hetgeen een duidelijke aanwijzing is dat uw vader landbouwer (geweest) was. Bovenstaande doet dan ook vermoeden dat u bewust informatie achterhoudt dan wel onwaarheid spreekt over uw vader zijn werkelijke jobs, hetgeen uw algemene oprechtheid ondermijnt. U vervolgens gevraagd om meer te vertellen over parlamentslid M.Y., kon u andermaal slechts weinig vertellen. Hoewel M.Y. een wel zeer prominent figuur geweest was in de Afghaanse politieke context, verklaarde u slechts: "Ik weet gewoon dat hij een parlamentslid was. Hij werd verkozen voor Kama district. Voor de rest heb ik geen informatie" (NPO, p. 9). Dat uw vader daadwerkelijk tewerkgesteld zou geweest zijn voor M.Y., is dan ook slechts weinig geloofwaardig. Daar komt bij dat u geen geloofwaardige documenten neerlegde met betrekking tot zijn tewerkstelling. Zo legde u louter en alleen een kopie van uw vaders rijbewijs neer, en was u tevens niet in staat te vertellen welke informatie op het rijbewijs vermeld staat (NPO, p. 10). Dit stuk staat aldus op geen enkele wijze dat uw vader tewerkgesteld was als chauffeur voor parlamentslid M.Y. Niettegenstaande u beweerde dat uw vader nog andere werkdocumenten gehad zou hebben, had u geen idee welke documenten het precies zou betreffen (NPO, p. 9). Hoe dan ook legde u behalve uw vaders rijbewijs geen andere documenten neer, noch foto's van uw vader zijn werk. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u allerminst overtuigende en aannemelijke elementen weten aanreiken betreffende de voorgehouden tewerkstelling van uw vader. Daar komt bij dat u bij binnenkomst in België niets vermeld had over de vermeende job van uw vader (Minderjarigheidsfiche, p. 4).

Evenmin was u bij machte aannemelijk te maken dat uw broer S.W. soldaat was bij het Afghaanse nationale leger. U immers verschillende vragen gesteld over zijn dienst bij het leger, antwoordde u telkens vaag en slechts weinig doorleefd. Zo somde u een aantal plaatsen op waar uw broer gestationeerd geweest zou zijn en stelde u weinigzeggend: "Hij werd in veel districten tewerkgesteld.

Er zijn daar veel districten" (NPO, p. 10). U verklaarde dat hij waarschijnlijk op missies ging (NPO, p. 10). U vervolgens vragen gesteld over uw broer zijn taken op het werk, verklaarde u vaag dat hij gespecialiseerd was in "machinegeweer" (NPO, p. 11). Afgezien daarvan had u verder geen idee wat uw broer precies moest doen op zijn werk. Over zijn uniform beweerde u dat het bruinachtig was, en dat hij verschillende uniformen had. Zo kon hij vreemd genoeg zelfs het uniform van de special forces dragen (NPO, p. 12). Bovenstaande verklaringen zijn maar weinig toereikend en overtuigen geenszins dat uw broer tewerkgesteld zou geweest zijn voor het Afghaanse nationale leger. Tevens dient opgemerkt te worden dat u tijdens het persoonlijk onderhoud stelde dat uw broer "gewoon een soldaat" geweest zou zijn (NPO, p. 11), terwijl u eerder ten aanzien van de DVZ verklaarde dat hij dienst deed bij de commando's (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Ter staving van S.W. zijn dienst legde u kopieën van zijn werkbadge, zijn bankkaart en een document neer. Echter kan aan dergelijke kopieën geen bewijswaarde worden gehecht daar deze altijd onderhevig kunnen zijn (geweest) aan mogelijk knip- en plakwerk. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat

allerhande Afghaanse documenten gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde an sich eerder relatief is. Daar u slechts kopieën van de werkdocumenten neerlegde en de bewijswaarde van Afghaanse documenten hoe dan ook relatief is, stellen zij de dienst van S.W. allerminst vast. Wat betreft de door u neergelegde foto's dient opgemerkt te worden dat deze niet bij machte zijn te bewijzen dat uw broer voor het Afghaanse nationale leger heeft gewerkt aangezien de persoon op de foto's eender wie kan zijn. Immers dient betreffende jullie voorgehouden familieband nog opgemerkt dat u deze niet heeft aangetoond. Zo legde u van S.W. geen taskara neer. U gevraagd naar foto's tezamen met S.W., antwoordde u hierover te beschikken maar niet meegenomen te hebben naar het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 12). Hoewel u daaropvolgend zelf verklaarde dat u deze foto's naar uw advocaat zou sturen, liet u na deze nadien te bezorgen aan het CGVS.

Daarnaast wordt de vervolging van uw vader en broer eveneens ongeloofwaardig bevonden. U stelde dat zij sinds de machtsovername verdwenen waren en u sindsdien geen enkele nieuws of informatie over hen ontvangen had (NPO, p. 16). Verder kon u hier niets over kwijt. Hoe dan ook vloeien deze vermeende vervolgingsfeiten voort uit hun reeds ongeloofwaardig bevonden tewerkstelling. Bijgevolg is het dan ook niet aannemelijk dat uw vader en broer vermist zouden zijn.

Rekening houdend met het geheel van bovenstaande vaststellingen kan derhalve nog minder besloten worden dat uzelf te maken kreeg/zou krijgen met daden van vervolging. Afgezien van het feit dat uw eigen vervolging door de taliban volledig zou steunen op de ongeloofwaardig bevonden tewerkstelling van uw vader en broer, zijn de problemen die u aanhaalde an sich geenszins aannemelijk. Zo stelde u dat de taliban uw huis overvallen hadden en u daaropvolgend ontvoerden omdat uw vader en broer niet naar hen geluisterd hadden. Uw verklaringen betreffende deze ontvoering overtuigen op geen enkele wijze en doen bovendien de geloofwaardigheid van uw relaas verder teniet. U verklaarde dat u op een nacht naar buiten ging om te plassen en u twee mensen tegenkwam in de velden (NPO, p. 13). U raakte bewusteloos en werd later wakker in een kamer waar ook andere mensen vastgehouden werden. U gevraagd hoeveel andere personen daar aanwezig waren, antwoordde u "Teveel mensen", "Ik weet het getal niet, maar het waren er veel" (NPO, p. 14). Dat u totaal geen idee had met hoeveel andere personen u werd vastgehouden, is opmerkelijk en maar weinig geloofwaardig. Voorts wist u niets relevant te vertellen over de vier talibs die u zouden vastgehouden hebben. U stelde echter op zeer algemene wijze dat zij bewapend waren, lange haren en lange baarden hadden. U kende geen namen (NPO, p. 14). Over uw bevrijding door het leger legde u evenmin doorleefde en zelfs tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u louter en alleen dat het leger u bevrijd had en hierbij vier talibs doodde (NPO, p. 7, 15). Hiermee tegenstrijdig verklaarde u nog ten aanzien van de DVZ dat uw moeder zelf naar de taliban gekomen was om uw vrijlating te eisen en hen garandeerde dat haar echtgenoot en zoon hun werk zouden beëindigen (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.1). Dat u zulke tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de voorgehouden ontvoering, ondergraaft uw geloofwaardigheid op ernstige wijze. Hoewel u vervolgens meende dat u na uw bevrijding naar het ziekenhuis werd gebracht en hier vijf dagen zou verbleven hebben, legde u hier geen enkel document van neer. U zou zich na uw bevrijding (in de elfde maand van 1395, i.e. januari/februari 2017) hebben schuilgehouden tot aan de machtsovername van de taliban, 15 augustus 2021 (NPO, p. 15). U gevraagd of er in die periode nog problemen hadden plaatsgevonden, gaf u een vaag en dubbelzinnig antwoord: "Nee, daarna was er geen probleem. Maar de malik kreeg telefoontjes" (NPO, p. 15). Na de machtsovername zouden de taliban opnieuw naar uw huis gekomen zijn (NPO, p. 7). Echter was u andermaal niet in staat enige details te verschaffen over dit voorgehouden incident. Tevergeefs trachtte u zichzelf te verschonen door te stellen dat u op dat moment verborgen was en niets kon zien (NPO, p. 16). Hoe dan ook kan verwacht worden dat u zich hier nadien terdege over informeerde bij uw moeder.

Dat u allerminst doorleefde en geloofwaardige verklaringen aflegde aangaande uw eigen voorgehouden problemen, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas in zijn totaliteit.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen internationale bescherming heeft gevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Tot slot werden de door u neergelegde stukken ter staving van uw asielrelaas reeds grotendeels besproken en zijn zij niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas

kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. Ter staving van de identiteit van uw vader en jullie familieband legde u een kopie van zijn taskara neer. Daar het slechts een kopie betreft, kan hier geen bewijswaarde aan worden gehecht. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande Afghaanse documenten gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde an sich eerder relatief is. Aldus heeft u de voorgehouden familieband niet ontegensprekelijk aangetoond.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan.

In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/>

files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet

worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel

een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en

individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegensprekend, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_and_Herat_City.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in

Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.
Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in. Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1, A, van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van het EVRM;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- De materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat wat zijn leeftijd betreft hij ter goeder trouw handelde.

Verder volhardt verzoeker in zijn verklaringen.

Aangaande de tegenstrijdigheden, heeft verzoeker verklaard dat hij had willen zeggen dat er, zoals bij een groot deel van de Afghanen het geval is, landbouw werd bedreven op het landgoed van zijn familie en dat hij daaraan heeft deelgenomen, net als zijn vader voor hem. Maar zijn vader was nooit een professionele landbouwer. In feite sprak hij meer over zichzelf dan over zijn vader.

Voorts stelt verzoeker dat de mensenrechtensituatie evenals de veiligheidssituatie is verslechterd sinds de machtsovername van de taliban in augustus 2021. Hij licht toe aan de hand van landeninformatie.

Verder meent verzoeker dat er wel degelijk sprake is van gedwongen rekrutering, hetgeen wordt gestaafd door landeninformatie. Verzoeker kan niet worden verweten dat hij niet heeft aangetoond dat zijn aanwervingssituatie anders en specifiek was.

Hij wijst erop dat het, gelet op de omstandigheden van zijn vlucht, niet nodig is om zijn relaas materieel te bewijzen, maar kan worden erkend op basis van een gedetailleerd en geloofwaardig relaas. Verzoeker stelt verder dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Nog meent verzoeker dat hij een risico loopt omwille van verwestering, temeer gezien hij op jonge leeftijd Afghanistan verliet.

Tot slot stelt verzoeker dat de vastgestelde tegenstrijdigheden en onnauwkeurigheden van beperkte aard zijn.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming vanwege de economische en politieke situatie alsook de algemene onveiligheid.

3.1.2. Inventaris der stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

“3. *nieuw document*”.

Dit document lag al voor in het administratief dossier (Documenten, stuk 5, nr. 1) en werd beoordeeld in de bestreden beslissing.

3.1.3. De commissaris-generaal brengt in een aanvullende nota van 14 februari 2024 de volgende landeninformatie ter kennis:

- EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;
- EUAA “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- EASO “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- EUAA “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf;
- EUAA “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- EASO “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;
- UNAMA, “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023 beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>;
- COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

3.1.4. Op 23 februari 2023 legde verzoeker ter terechtzitting een aanvullende nota neer met daarin documenten betreffende zijn tewerkstelling in België en documenten ter staving van de werkzaamheden van zijn broer in het Afghaanse leger.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutive werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan diens beweerde vervolging daar hij misleidende verklaringen aflegde omtrent zijn leeftijd (i), de beweerde werkzaamheden van zijn vader voor het parlementslid niet overtuigen (ii), de werkzaamheden van zijn broer voor het leger evenmin aannemelijk zijn (iii), de vervolgingsfeiten met betrekking tot zijn vader en broer niet geloofwaardig zijn (iv) en de verklaringen rondom zijn eigen persoonlijke vervolging ook niet overtuigen (v).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door louter te volharden in reeds ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het aanbrengen van vergoelijkungen.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht het volgende op omtrent verzoekers leeftijd:

“Allereerst kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerde minderjarige leeftijd. U gaf tijdens uw inschrijving bij de DVZ d.d. 16 juni 2022 aan dat u op dat ogenblik minderjarig zou zijn. Zo verklaarde u dat u toen dat u op dat moment zeventien jaar en zes maanden oud was. Echter werd vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven), dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 21 juni 2022 reeds een leeftijd had van 21,5 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar. Rekening houdend met de uitkomst van de leeftijdstest, lijkt het er dan ook op dat u de Belgische asiendiensten trachtte te misleiden door zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent. Bovendien legde u ter staving van uw identiteit en beweerde minderjarige leeftijd geen enkel geloofwaardig document neer. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 25 oktober 2022, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit, (relaas en reïsweg), zo goed mogelijk te staven. Ter staving van uw identiteit en leeftijd legde u dan wel een kopie van uw taskara neer. Echter kan aan dergelijke kopieën geen bewijswaarde worden gehecht daar deze altijd onderhevig kunnen zijn (geweest) aan mogelijk knip- en plakwerk. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande Afghaanse documenten gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde an sich eerder relatief is. U gevraagd welke leeftijd er op uw taskara vermeld staat, antwoordde u dat u dertien jaar was toen u uw taskara had aangevraagd. Doch wist u niet in welk jaar u deze had aangevraagd (NPO, d.d. 3 augustus 2023, p. 6). Voorts verklaarde u wel op zeer stereotiepe wijze dat uw taskara werd afgenomen in Bulgarije (NPO, p. 4). Het ontbreken van een geldig en origineel identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij ter goeder trouw handelde en niet op de hoogte was van zijn werkelijke leeftijd. Dit louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing biedt echter geen enkele verklaring waarom verzoekers werkelijke leeftijd verschilde van zijn verklaarde leeftijd. Een vage verwijzing naar onwetendheid volstaat hiertoe niet.

Vervolgens merkt de bestreden beslissing terecht op dat zijn verklaringen aangaande zijn broer en vader niet aannemelijk zijn:

“Hoewel u stelde dat uw vader chauffeur was voor parlementslid M.Y., kan aan deze beweerde tewerkstelling geen enkel geloof worden gehecht. Zo was uw kennis over zijn job opmerkelijk beperkt. U gevraagd om zoveel mogelijk te vertellen over de job van uw vader, kwam u niet verder dan te stellen dat hij chauffeur was voor het parlementslid gedurende acht jaar. Hij zou eerst in het district Kama gewerkt hebben, en vervolgens in Kabul (NPO, p. 8). U wist niet van wanneer tot wanneer hij voor parlementslid M.Y. tewerkgesteld geweest was, maar meende dat hij tien jaar voor hem gewerkt had. Nochtans had u eerder net verklaard dat hij die job acht jaar had uitgeoefend. Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande de duur van zijn tewerkstelling, is weinig serieus en doet afbreuk aan de geloofwaardig ervan. Voorts stelde u vreemd genoeg dat u niet wist welke job uw vader daarvoor had uitgeoefend, daar u toen nog een kind was (NPO, p. 8). Dat u totaal geen weet zou hebben van eerdere jobs van uw vader, is totaal ongeloofwaardig. Bovendien stelde u nog ten aanzien van de DVZ dat uzelf thuis mee in de landbouw hielp (Verklaring DVZ, d.d. 25 oktober 2022, p. 7), hetgeen een duidelijke aanwijzing is dat uw vader landbouwer (geweest) was. Bovenstaande doet dan ook vermoeden dat u bewust informatie achterhoudt dan wel onwaarheid spreekt over uw vader zijn werkelijke jobs, hetgeen uw algemene oprechtheid ondermijnt. U vervolgens gevraagd om meer te vertellen over parlementslid M.Y., kon u andermaal slechts weinig vertellen. Hoewel M.Y. een wel zeer prominent figuur geweest was in de Afghaanse politieke context, verklaarde u slechts: “Ik weet gewoon dat hij een parlementslid was. Hij werd verkozen voor Kama district. Voor de rest heb ik geen informatie” (NPO, p. 9). Dat uw vader daadwerkelijk tewerkgesteld zou geweest zijn voor M.Y., is dan ook slechts weinig geloofwaardig. Daar komt bij dat u geen geloofwaardige documenten neerlegde met betrekking tot zijn tewerkstelling. Zo legde u louter en alleen een kopie van uw vaders rijbewijs neer, en was u tevens niet in staat te vertellen welke informatie op het rijbewijs vermeld staat (NPO, p. 10). Dit stuk staat aldus op geen enkele wijze dat uw vader tewerkgesteld was als chauffeur voor parlementslid M.Y.. Niettegenstaande u

beweerde dat uw vader nog andere werkdocumenten gehad zou hebben, had u geen idee welke documenten het precies zou betreffen (NPO, p. 9). Hoe dan ook legde u behalve uw vaders rijbewijs geen andere documenten neer, noch foto's van uw vader zijn werk. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u allerminst overtuigende en aannemelijke elementen weten aanreiken betreffende de voorgehouden tewerkstelling van uw vader.

Daar komt bij dat u bij binnenkomst in België niets vermeld had over de vermeende job van uw vader (Minderjarigheidsfiche, p. 4).

Evenmin was u bij machte aannemelijk te maken dat uw broer S.W. soldaat was bij het Afghaanse nationale leger. U immers verschillende vragen gesteld over zijn dienst bij het leger, antwoordde u telkens vaag en slechts weinig doorleefd. Zo somde u een aantal plaatsen op waar uw broer gestationeerd geweest zou zijn en stelde u weinigzeggend: "Hij werd in veel districten tewerkgesteld. Er zijn daar veel districten" (NPO, p. 10). U verklaarde dat hij waarschijnlijk op missies ging (NPO, p. 10). U vervolgens vragen gesteld over uw broer zijn taken op het werk, verklaarde u vaag dat hij gespecialiseerd was in "machinegeweer" (NPO, p. 11). Afgezien daarvan had u verder geen idee wat uw broer precies moest doen op zijn werk. Over zijn uniform beweerde u dat het bruinachtig was, en dat hij verschillende uniformen had. Zo kon hij vreemd genoeg zelfs het uniform van de special forces dragen (NPO, p. 12). Bovenstaande verklaringen zijn maar weinig toereikend en overtuigen geenszins dat uw broer tewerkgesteld zou geweest zijn voor het Afghaanse nationale leger. Tevens dient opgemerkt te worden dat u tijdens het persoonlijk onderhoud stelde dat uw broer "gewoon een soldaat" geweest zou zijn (NPO, p. 11), terwijl u eerder ten aanzien van de DVZ verklaarde dat hij dienst deed bij de commando's (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Ter staving van S.W. zijn dienst legde u kopieën van zijn werkbadge, zijn bankkaart en een document neer. Echter kan aan dergelijke kopieën geen bewijswaarde worden gehecht daar deze altijd onderhevig kunnen zijn (geweest) aan mogelijk knip- en plakwerk. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande Afghaanse documenten gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde an sich eerder relatief is. Daar u slechts kopieën van de werkdocumenten neerlegde en de bewijswaarde van Afghaanse documenten hoe dan ook relatief is, stellen zij de dienst van S.W. allerminst vast. Wat betreft de door u neergelegde foto's dient opgemerkt te worden dat deze niet bij machte zijn te bewijzen dat uw broer voor het Afghaanse nationale leger heeft gewerkt aangezien de persoon op de foto's eender wie kan zijn. Immers dient betreffende jullie voorgehouden familieband nog opgemerkt dat u deze niet heeft aangetoond. Zo legde u van S.W. geen taskara neer. U gevraagd naar foto's tezamen met S.W., antwoordde u hierover te beschikken maar niet meegenomen te hebben naar het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 12). Hoewel u daaropvolgend zelf verklaarde dat u deze foto's naar uw advocaat zou sturen, liet u na deze nadien te bezorgen aan het CGVS.

Daarnaast wordt de vervolging van uw vader en broer eveneens ongeloofwaardig bevonden. U stelde dat zij sinds de machtsvername verdwenen waren en u sindsdien geen enkele nieuws of informatie over hen ontvangen had (NPO, p. 16). Verder kon u hier niets over kwijt. Hoe dan ook vloeien deze vermeende vervolgingsfeiten voort uit hun reeds ongeloofwaardig bevonden tewerkstelling. Bijgevolg is het dan ook niet aannemelijk dat uw vader en broer vermist zouden zijn."

Verzoeker tracht in zijn verzoekschrift zijn tegenstrijdig bevonden verklaringen aangaande zijn vader te herstellen door te wijzen op de werkelijke betekenis van zijn bewoordingen. De Raad is van oordeel dat dergelijk verweer er niet in slaagt afbreuk te doen aan voormelde tegenstrijdigheid. Verzoekers voormelde verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zij laten geen ruimte voor de nuancerings die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen.

In zijn aanvullende nota legt verzoeker foto's en documenten neer die zouden bewijzen dat zijn broer werkzaam was voor het nationale leger. De Raad merkt op dat verzoeker op geen enkele wijze een band aantoonde met de persoon op deze foto's en vermeldde op de documenten, hetgeen trouwens eveneens wordt vastgesteld door de bestreden beslissing. Tevens vermeldde de militaire documenten geenszins de familienaam van verzoeker. De bevindingen van de bestreden beslissing inzake de hoge graad van corruptie en documentenfraude doen verder afbreuk aan deze bewijswaarde van de neergelegde documenten. De stukken in de aanvullende nota slagen er dan ook niet in om verzoekers ongeloofwaardige verklaringen te remediëren.

Tot slot overweegt de bestreden beslissing op pertinente wijze dat er in hoofd van verzoeker geen gevaar vanwege de taliban kan worden vastgesteld:

"Rekening houdend met het geheel van bovenstaande vaststellingen kan derhalve nog minder besloten worden dat uzelf te maken kreeg/zou krijgen met daden van vervolging. Afgezien van het feit dat uw eigen vervolging door de taliban volledig zou steunen op de ongeloofwaardig bevonden tewerkstelling van uw vader en broer, zijn de problemen die u aanhaalde an sich geenszins aannemelijk. Zo stelde u dat de taliban

uw huis overvallen hadden en u daaropvolgend ontvoerden omdat uw vader en broer niet naar hen geluisterd hadden.

Uw verklaringen betreffende deze ontvoering overtuigen op geen enkele wijze en doen bovendien de geloofwaardigheid van uw relaas verder teniet. U verklaarde dat u op een nacht naar buiten ging om te plassen en u twee mensen tegenkwam in de velden (NPO, p. 13). U raakte bewusteloos en werd later wakker in een kamer waar ook andere mensen vastgehouden werden. U gevraagd hoeveel andere personen daar aanwezig waren, antwoordde u "Teveel mensen", "Ik weet het getal niet, maar het waren er veel" (NPO, p. 14). Dat u totaal geen idee had met hoeveel andere personen u werd vastgehouden, is opmerkelijk en maar weinig geloofwaardig. Voorts wist u niets relevant te vertellen over de vier talibs die u zouden vastgehouden hebben. U stelde echter op zeer algemene wijze dat zij bewapend waren, lange haren en lange baarden hadden. U kende geen namen (NPO, p. 14). Over uw bevrijding door het leger legde u evenmin doorleefde en zelfs tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u louter en alleen dat het leger u bevrijd had en hierbij vier talibs doodde (NPO, p. 7, 15). Hiermee tegenstrijdig verklaarde u nog ten aanzien van de DVZ dat uw moeder zelf naar de taliban gekomen was om uw vrijlating te eisen en hen garandeerde dat haar echtgenoot en zoon hun werk zouden beëindigen (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.1). Dat u zulke tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de voorgehouden ontvoering, ondergraaft uw geloofwaardigheid op ernstige wijze. Hoewel u vervolgens meende dat u na uw bevrijding naar het ziekenhuis werd gebracht en hier vijf dagen zou verbleven hebben, legde u hier geen enkel document van neer. U zou zich na uw bevrijding (in de elfde maand van 1395, i.e. januari/februari 2017) hebben schuilgehouden tot aan de machtsovername van de taliban, 15 augustus 2021 (NPO, p. 15). U gevraagd of er in die periode nog problemen hadden plaatsgevonden, gaf u een vaag en dubbelzinnig antwoord: "Nee, daarna was er geen probleem. Maar de malik kreeg telefoontjes" (NPO, p. 15). Na de machtsovername zouden de taliban opnieuw naar uw huis gekomen zijn (NPO, p. 7). Echter was u andermaal niet in staat enige details te verschaffen over dit voorgehouden incident. Tevergeefs trachtte u zichzelf te verschonen door te stellen dat u op dat moment verborgen was en niets kon zien (NPO, p. 16). Hoe dan ook kan verwacht worden dat u zich hier nadien terdege over informeerde bij uw moeder. Dat u allerm minst doorleefde en geloofwaardige verklaringen aflegde aangaande uw eigen voorgehouden problemen, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas in zijn totaliteit."

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze uitgebreide en omstandige motivering door te verwijzen naar algemene informatie met betrekking tot gedwongen rekrutering. Verzoeker dient immers een geïndividualiseerd en concreet risico aan te tonen, *quod non*.

Waar verzoeker verder nog verwijst eventuele problemen die terugkeerders naar Afghanistan kunnen ervaren, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "Afghanistan Country Focus" januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden.

Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan

was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “*zina* betreft” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021 in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie, zoals het EUAA-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat zijn vertrek uit Afghanistan op jonge leeftijd en diens verblijf in Europa leiden tot een risico op gepercipieerde verwestering in zijn hoofde. In zijn aanvullende nota brengt verzoeker stukken bij waaruit blijkt dat hij werkzaam is op een plek waar alcohol wordt verkocht.

De door verzoeker aangebrachte elementen volstaan echter niet om in hoofde van verzoeker verwestering aan te tonen. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker sinds juni 2022 in België heeft verbleven, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij.

Men kan ook bezwaarlijk voorhouden dat verzoeker op zulke jonge leeftijd uit Afghanistan vertrok dat hij zijn vormende jaren buiten Afghanistan doorbracht. Verzoeker was immers reeds meerderjarig toen hij België binnenkwam, gelet op de resultaten van het leeftijdsonderzoek. Uit het loutere gegeven dat verzoeker werkt op een plek waar alcohol zou worden verkocht, kan evenmin tot enige verwestering worden besloten.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een

reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...).”*

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Evenmin voert verzoeker persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP